

paa rede Haand til at tage Bifald paa, naar man kommer ud i Befolkningen, eller naar man staar over for dem, man skal undervise, men selv om det ærede Medlem tror, at han staar nok saa højt over os andre, og han nok saa tit siger, at vi ikke have Kendskab til, hvad vi tale om, saa er Sagen ikke dermed afgjort. Han sagde i Gaar, at jeg havde ikke Kendskab til Arbejderforholdene, naar jeg mente, at det var svært at holde sig fri for Fattigvæsenets Hjælp i Alderen mellem 55 og 60 Aar, i alt Fald lige saa svært som i 30 Aars Alderen. Jeg gad vidst, hvad for stort Kendskab til Arbejdernes Forhold det ærede Medlem har. Man har ofte bebrejdet mig, at jeg her i Salen gør mig til af, at jeg har særlig Kendskab til Arbejdernes Forhold. Det undrer mig, at man ikke gør det ærede Medlem nogen Bebrejdelse, naar han til enhver Tid kommer med, at jeg ikke har Kendskab til de Forhold. Jeg tror ganske vist, at det er lige saa svært for Arbejderne at holde sig udenfor Fattigvæsenet, naar de ere mellem 55 og 60 Aar, som naar de ere 30 Aar, og jeg trøster mig til at have lige saa stort Kendskab til de Forhold, som det ærede Medlem. Saa er der kun een Ting endnu, som jeg vil sige det ærede Medlem, og det er, at han skulde vogte sig en lille Smule for at omgaaes paa en saadan Maade med andres Bemærkninger, som han gjorde i Gaar; den Flothed klæder ham ikke. I Rigsdagstidenden vil han kunne se, hvad jeg har sagt, og han vil da se, at han ikke har været nogen opmærksom Tilhører, hvad man dog kan forlange af den, der vil imødegaa, hvad der bliver sagt. Det ærede Medlem sagde, at jeg havde udtalt mig, som om jeg ikke brød mig om de gamle Valgret. Han vil kunne forstaa, at havde han Ret i, at jeg havde udtalt mig saaledes, saa vilde det være temmelig ubehageligt for mig, men af Rigsdagstidenden vil han kunne se, hvad jeg har sagt. Jeg har da sagt, at jeg vilde ønske, at de gamle kunde, som de burde, beholde deres Valgret til det sidste, men naturligvis er det Hovedsagen for dem at faa deres Underhold, Føde, Husly og Klæder. Derimod har jeg ikke sagt, at Opretholdelsen af de politiske Rettigheder er dem ligegyldig, fordi de ere gamle, saa at det har det ærede Medlem ikke Lov til at instruere paa den Maade. Den fattiges Ret er jo ofte bleven omskridt, og det er ogsaa blevet omtalt her, hjem der har mere eller mindre Ret til at paatale den. Det vilde vistnok være heldigt, om der i den Henseende kunde blive mere Lighed, end der er. Naar man

saaledes staar op og tillægger en anden noget, han ikke har sagt, mener jeg at være berettiget til at tilbagevise det, som jeg her har gjort, under Henviisning til, hvad der virkelig er udtalt. Endnu skal jeg kun gøre en ganske kort Bemærkning til det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgkreds (Rosager). Det ærede Medlem bestæftigede sig ogsaa noget med min Stilling, men jeg tror ikke, han havde tænkt tilstrækkelig over den til ret at kunne bedømme den, i hvilken Henseende han ogsaa blev retledet af det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg). Jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem ikke har været tilstrækkelig opmærksom paa, hvad der er skrevet i Betænkningen om dette Forhold, og jeg beklager meget, at han ikke har været det. Der er talt saa meget om Udvalgets Arbejde, og hvad der er gjort for at faa dette Lovforslag saa godt som muligt. Jeg skal erkende, at det kan have sine Mangler, set fra den ene og den anden Side, men det er jo et stort Arbejde, her har foreligget, og lige overfor dette Forhold vil jeg sige, at i mine Øine har den ærede Ordfører ikke noget at bebrejde sig. Særlig sammen med Mindretallet har han gennemgaaet Betænkningen paa en saadan Maade, at enhver har haft Lejlighed til at se, hvad der staar i den, naar han har villet stænke det tilstrækkelig Opmærksomhed, og det mener jeg er en Pligt, naar man overhovedet vil tale med i en Sag. Jeg har anset det for rigtigst at udtale dette. Ligesom jeg ikke har været enig med den ærede Ordfører for Flertallet i mange Ting, saaledes kan der selvfølgelig ogsaa være forskellige Meninger om, hvor vidt der er arbejdet godt eller mindre godt i en Sag, men jeg tror ikke — i alt Fald vilde det gøre mig ondt, — at den ærede Ordfører vil være det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds (Berntsen) taknemlig for, hvad han i Gaar har fremsat om Mindretallet. Der er visse Bagateller i et Udvalg, som dette i sin Helhed paatager sig Ansvar for, og den ærede Ordfører vil indrømme, at det Endbringsforslag, der var Spørgsmaal om at indhente Formandens Indvilligelse til at sætte under Afstemning i en noget anden Form end den, hvori det forelaa trykt, forelaa saa klart, at det ikke kunde misforstaaes. End ikke noget af Udvalgets Medlemmer var blevet opmærksom paa, at det burde redigeres paa en anden Maade. Dette falder altsaa Mindretallet til Last som alle Udvalgets Medlemmer. Jeg lægger ikke Ansvar for mig, og jeg skal gerne erkende, at det er mig, der først og fremmest burde have været opmærksom paa